Njprije priopćenje o tekućem računu platne bilance:

“Saldo tekućeg računa platne bilance krajem prvog tromjesečja 2005. zabilježio je manjak od 1,3 milijarde eura, odnosno 10% veći u odnosu na isto razdoblje prošle godine. Udio deficita tekućeg računa u BDP-u iznosi 4,9 posto. Manjak tekućeg računa posljedica je rezultata u hrvatskoj robnoj razmjeni odnosno usporavanja rasta robnog izvoza uz istovremeni rast uvoza, tako da je deficit na računu roba zabilježio nominalan godišnji rast od 8,2% dosegnuvši 1,6 milijardi eura...”

Komentar:

U prvom je tromjesjećju, što je Vlada posebno isticala, izvor rastao brže od uvoza. Odmah su se pojavili problemi poreznih prihoda. Sada kada raste deficit tih i takvih problema državna blagajna ima sve manje. Naprosto prihodi od poreza na dodanu vrijednost rastu jer se uvezena roba oporezuje ovim poreznim oblikom kao i domaća roba. Dragi čitaoče, ni trošarine nisu nevažne. Svi su sretni građani imaju više robe na raspolaganju (ali manje radnih mjesta) država ima veće porezne prihode pa je deficit od 4,2% bruto domaćeg proizvoda lakše ostvariv (ali se povećava dug prema inozemstvu). U svemu tome - očito - eutanazija gospodrastva nije važna. Bitno je što imamo danas, a sutra će se – daj Bože - dogoditi neko čudo.

Deficit trgovačke/platne bilance i deficit proračuna pokazuje da su stvari dramatične. Bilo bi normalno za očekivati da deficit odnosa s inozemstvom stvara suficite u proračunu. Međutim, kada deficit odnosa s inozemstvom nije dostatan da pokrije deficit proračuna tada je problem, kao što rekoh, dramatičan.

I za danas to je to!